

Konspekt szkółki niedzielnej

4 Niedziela po Trójcy Świętej

Główna myśl: Przebaczaj innym

Tekst: Ewangelia Łukasza 19,1-10 – Zacheusz
1 Księga Mojżeszowa 37-46 – Historia Józefa i jego rodziny
Ewangelia Jana 8,3-11 – O kobiecie przyłapanej na cudzołóstwie

Wiersz przewodni: Ewangelia Mateusza 6,12

„I odpuść nam nasze winy, jak i my odpuszczamy naszym winowajcom.”

Cele:

Dziecko rozumie, co znaczy przebaczyć.

Dziecko wie, że dobrze jest przebaczać innym.

Dziecko zna historie biblijne mówiące o przebaczeniu.

I. Wstęp

Rodzina Dobrowolskich „Walka wodą”

Przebieg: czytamy lub opowiadamy historię „Walka wodą” ze zbioru opowiadań „Rodzina Dobrowolskich. Nowe przeżycia część 4”, Wydawnictwo „Zwiastun”, Warszawa 1982

„Był wspaniały poranek. Na podwórku kura zwoływała pisklęta, szukając dla nich robaków. I Jak dwa kurczątko kłóciły się na podwórku o robaki, tak w kuchni Dobrowolskich spierały się dzieci. Heniek miał mokre ręce od mycia naczyń. Przez chwilę czekał, aby Ela odwróciła się do niego twarzą. Wtedy opryskał ją kilkoma kroplami wody, ale Ela przeraziła się, porwała filiżankę... i chlusnęła wodą na Heńka.

- Jesteś podła! – krzyknął Heniek.

- Ja? Przecież to ty zacząłeś!

W tej chwili Heniek stał już przy kranie. Palcem zatkał kurek i cały strumień wody skierował na Elę. Ela była zupełnie mokra. Kuchnia też ociekała wodą. W tym czasie matka wyszła po zakupy i dlatego sprawa tak się potoczyła. Ela z płaczem wybiegła z kuchni. Heniek, słyszał jak w łazience nabierała wodę do wiadra. Wtedy prędko pobiegł do ogrodu i chwycił węża, którym podlewano grządki. Chciał przywitać siostrę strumieniem wody. Na szczęście mama wróciła do domu. Najpierw był krzyk, potem kara, a wreszcie poważna rozmowa z przytoczeniem znanego przysłowia: „Jak ty mnie, tak ja tobie”. W czasie rozmowy okazało się, że przysłowie wcale nie jest słuszne, gdyż jeżeli chcemy złem za zło odplącić, to właściwie chcemy jeszcze więcej złego uczynić. Nie powinno się wobec tego mówić – „Jak ty mnie, tak ja tobie”, lecz „Jeżeli ty mi to zrobisz, to ja odplączę ci w dwójnasób!”

Złe serce nie odpląca tym samym, ale jeszcze gorszym złem. Zemsta potrafi tylko niszczyć. Ona powiększa nieszczęście. Przeważnie ze złych myśli rodzą się złe słowa i grzeszne czyny.”

Podsumowanie: Z małego zła powstało większe zło, a potem jeszcze większe i gdyby mama nie przyszła nie wiadomo, do czego by doszło. A przecież gdyby Ela wybaczyła Heńkowi, zamiast oblewać go w złości wodą, to wszystko skończyłoby się inaczej. Czy łatwo jest wybaczyć drugiej osobie, która zrobiła nam coś złego? (*odpowiadają dzieci*) Różnie bywa. Przyjrzyjmy się osobom z naszych dzisiejszych historii. Czy chętnie wybaczały? Postuchajcie.

II. Szkółka

Pomoce: postacie z flanelografu do omawianych historii.

Informacja dla prowadzącego: Przypomnieć dzieciom historię Zacheusza i to, jak ludzie odnosili się do niego. Następnie krótko przedstawić Józefa i jego braci. Na koniec opowiedzieć dzieciom o tym, jak ludzie chcieli ukarać kobietę, która postąpiła źle – została przyłapaną na cudzołóstwie.

- 1. Zacheusz** – Pamiętacie człowieka, o którym rozmawialiśmy podczas szkółki w poprzednią niedzielę? (*odpowiedzi dzieci*) Tak, to był Zacheusz. Pamiętacie, jak ludzie się do niego odnosili? Dlaczego go nie lubili? (*dzieci odpowiadają*) Ludzie nie lubili go, bo okradał ich i oszukiwał. Nie chcieli mieć z nim nic wspólnego, nie rozmawiali z nim wcale, a jeżeli już to tylko wtedy, gdy musieli zapłacić cło przy wjeździe do miasta. Jezus nie tylko zatrzymał się przy Zacheuszu, ale także rozmawiał z nim, a nawet poszedł do jego domu. W to ludzie nie mogli uwierzyć: „Jak Jezus może rozmawiać z tym człowiekiem? Czy nie wie, jaki on jest? On pomaga naszym nieprzyjaciołom (Rzymianom)”. Tego było już za wiele. Oni nie potrafili tego wybaczyć. Cały czas pamiętali o tym, co Zacheusz im zrobił. A Jezus pokazał, że można wybaczyć i dać szansę, by ktoś mógł się zmienić, a nie od razu go skreślać. Czy ty potrafisz wybaczyć? Czy może cały czas pamiętasz o tym, co złego ci zrobiono?
- 2. Józef** – Przyjrzyjmy się teraz braciom, którzy bardzo nie lubili swojego młodszego brata Józefa. Nie lubili go za to, że ojciec bardzo go kochał i dał mu piękną, nową szatę. Nie podobało im się też, gdy opowiadał im swoje sny o snopach wiązanych przez barci na polu, które potem zaczęły się kłaniać snopowi Józefa. Bracia uważali, że Józef się wywyższa i wręcz nienawidzili go. Mieli go już dość i gdy tylko nadarzyła się okazja, sprzedali go przejeżdżającym kupcom, którzy zabrali go do dalekiego, obcego kraju. Czy Józef wybaczył swoim braciom to, co złego mu zrobili? Czy może szukał zemsty? A miał przecież taką okazję. Jako zarządca całego Egiptu spotkał się z braćmi, którzy przyjechali tam po zboże, kiedy w całym kraju zapanował głód. Gdy bracia poznali go i przestraszyli się, Józef powiedział do nich: „Nie bójcie się! Wy knuliście – planowaliście zło przeciwko mnie, lecz Bóg obrócił to w dobro” (1 Mż 50,19-20). Józef wybaczył swoim braciom. A jak ty byś postąpił? Czy jesteś gotowy wybaczyć osobie, która wyrządziła ci zło? Jezus zachęca nas do tego.
- 3. Kobieta przyłapaną na cudzołóstwie** – Rozważmy jeszcze jeden przykład. Grupa ludzi przyprowadziła do Jezusa kobietę, która źle postąpiła (*nie była wierna swojemu mężowi*). Uważali oni, że od razu należy ją osądzić i ukarać, bez żadnej taryfy ulgowej, zgodnie z surowym prawem. Oni potępili tę kobietę i wydali na nią wyrok. Byli pewni, że Jezus zrobi to samo. A jednak stało się inaczej. Jezus powiedział im, żeby karę wymierzili ci, którzy nigdy nic złego nikomu nie zrobili. Jedynie ci mieli prawo rzucić kamieniem. I co się stało? Wszyscy odeszli. Żaden z nich nie był bez winy, lecz nie potrafili wybaczyć. A Jezus wybaczył kobiecie, dał jej szansę na nowe życie, mówiąc: „Idź i odtąd już nie grzesz (*nie rób tak więcej*)!” (Ewangelia Jana 8,11).

III. Zakończenie

Czy ty zawsze potrafisz przebaczyć? Czy może, gdy tylko zobaczysz tę konkretną osobę, to od razu przypominasz sobie to, co złego ci zrobiła? (*chwila na zastanowienie*) Jezus chce byśmy naśladowali Go i przebaczali sobie nawzajem, tak jak On to robił. Byśmy wybaczali tym, którzy nas wyśmiewają, dokuczają, robią nam coś złego. Nie jest to łatwe zadanie, ale Jezus może ci w tym pomagać – zawsze wtedy, kiedy masz z tym problem, powiedz mu o tym w modlitwie poproś go o pomoc.

1. Wiersz biblijny

„I odpuść nam nasze winy, jak i my odpuszczamy naszym winowajcom”. Ewangelia Mateusza 6,12

Pomoce: wiersz zapisany na kartce oraz małe karteczki z poleceniami (*przykładowe zadania: podaj osobie, która siedzi za tobą; podaj osobie z prawej stron; podaj osobie, która ma niebieską bluzę; podaj osobie, która jest przed tobą; podaj osobie, która jest najdalej od ciebie*), woreczek.

Przebieg: Wytłumaczyć co znaczą słowa: „odpuszczać” (wybaczać), „winy” (złe rzeczy – myśli, słowa, czyny skierowane przeciwko innym ludziom), „winowajca” (osoba, która zrobiła coś złego). Jezus zachęca: „Bądź inny, przebaczaj, odpuszczaj, ja ci w tym pomogę, wtedy będziesz stawał się podobny do mnie”.

Czytamy wiersz głośno. Następnie podczas powtarzania wiersza dzieci podają sobie woreczek z zadaniami. Osoba, która trzyma woreczek w momencie, gdy kończymy mówić wiersz, losuje karteczkę i wykonuje polecenie oddając woreczek odpowiedniej osobie.

2. Prace plastyczne

A. Przepraszam

Pomoce: mała kartka z wydrukowanym napisem **PRZEPRASZAM** z jednej strony (*tylko kontur liter*), z drugiej strony kartki można umieścić/zapisać poznany wiersz biblijny, kredki, kolorowy papier, klej.

Przebieg: Każde dziecko otrzymuje karteczkę ze słowem **PRZEPRASZAM**, które może pokolorować. Następnie ozdabia kartki z obu stron. Taką karteczkę można komuś podarować w ramach przeprosin.

Zdjęcie gotowej pracy

B. Wybaczam *praca Moniki Erdmann*

Pomoce: skopiowany załącznik, kredki.

Przebieg: Dzieci kolorują rysunek.

